

EDITORIAL

Milá sborová rodinko,

je za námi další měsíc zatím docela mírné zimy. Z toho se raduji a těším se, že za ten další již bude jaro nadohled!

*Na úvod rád připomínám, že novoročním veršem našeho sboru pro rok 2015 je výzva ze **Žalmu 37:5 - Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat.** Ekumenický překlad a Bible 21 používá slovo „**doufej v něho**“, Kralický – „**slož v něm naději**“.*

Svěř nebo uval svoji životní cestu na Hospodina, to si žádá rozhodnost a spolehnutí se. Na první pohled se zdá, že nebude nic snadnějšího, než abychom to provedli, vždyť se od nás ani tak moc nežadá a odměnou má být Hospodinovo jednání v náš prospěch. Doufání a naděje jsou prvními kroky víry, která i když je na počátku malá, může nakonec přinést velký užitek. Není zde žádné musíš ani nesmíš! Žalmista dobře věděl, že naše víra je křehká a Pán Bůh to ví také. Co víc si přát? Sobě i vám, abychom se to nebáli vyzkoušet.

Vychází další číslo sborového měsíčníku, který si vám dovoluje připomenout to, co nenávratně zmizí do hlubin minulosti a také vás informovat o událostech, které se nás chystají ovlivnit.

Nejvýznamnějším programem, který jsme na únor pro boleslavskou veřejnost připravili, je třetí ročník Národního týdne manželství (7-12. 2.) a v úvodu března (2-6. 3.) to bude realizace putovní výstavy Genesis.

Těším se, že Pán Bůh v tom bude s námi.

P. Příbyl.

NAŠE VÁNOCE V PEKINGU

Za tři týdny po našem přiletu do našeho nového domova nastaly Vánoční svátky. Očekávali jsme, že tyto svátky budou pro nás do velké míry provizorní a smutné. Doma v Čechách jsme mívali na Bradleci každý rok velké rodinné setkání, to nám tady chybělo nejvíce. Leteckým cargem jsme si nechali přivést alespoň vánoční výzdobu a stromek, abychom si náš nový dům udělali trochu útulný. Náš compound byl krásně a bohatě vyzdobený. Číňané sice vánoce neslaví, ale co by pro nás cizince neudělali.

Na Štědrý večer jsme se s Pavlem vypravili na koncert – klavírní recitál do Mastercard arény. Byli jsme zvědaví, jak tady takový koncert probíhá, protože v Praze jsme rádi chodili do Rudolfiny nebo do Státní opery a vždy jsme si takové koncerty uměli vychutnat. Tak v Pekingu to je opravdu jiné. Koncert se odehrával v hale, která byla původně postavena pro olympijské hry 2008, a která měla 18000 sedadel. Byla zaplněna asi ze dvou třetin, takže na koncert vážné hudby přišlo asi 12000 lidí. Mezi návštěvníky jsme nezaregistrovali žádné cizince, všude byli pouze Číňané, kteří na sobě měli červené čapky jako Santa Claus a v ruce různá barevná svítící mávátka. Na klavír hrála známá čínská celebrita – klavírista JungJung, který hrál některé skladby sám a některé s orchestrem. Čínské obecenstvo se ale s Rudolfinou, kde neuslyšíte ani špendlík spadnout, nedá vůbec srovnávat. Během koncertu různě hlučeli a do některých skladeb se pokoušeli tleskat do rytmu. Číňané jsou velmi hraví, mají dětské projevy a jsou spontánní. Na to si budeme muset zvyknout.

Když jsme odcházeli, tak na nás kolemjdoucí lidé volali Merry Christmas, což bylo milé. Na 2. svátek vánoční jsme se s jednou českou rodinou vydali na výlet do centra Pekingu do hutongu a na procházku kolem jezer. Hutong je obecné označení pro původní starobylé čtvrtě s malými domky, obchůdky a restauracemi, kde se jakoby zastavil čas a dá se čínská kultura vnímat z první ruky. Žel tyto hutongy musejí ustupovat moderní zástavbě a tito obyvatelé jsou direktivně přestěhováváni do panelových sídlišť na okraji Pekingu.

Jezera byla vzhledem k mrazivému počasí zamrzlá a nabízeli zde atrakci, že se na jezeře mohlo bruslit různým způsobem. Buď půjčovali klasické brusle, nebo se mohlo jezdit na upravených kolech nebo se mohlo sedět na sedátku a odstrkovat se kovovými hůlkami. My jsme si půjčili lední kola a vyblbli jsme se na nich. Jak jsem již napsala, Číňané jsou velmi hraví a dokážou vymyslet všelijakou zábavu, protože jejich vláda jim toho tady moc neumožňuje.

(Náš nový čínský domov)

Silvestra jsme oslavili u další české rodiny, kde se sešly 4 české a 1 německá rodina a bylo veselo. Česká komunita se snaží držet při sobě a vytvořila se tady již dobrá parta. Uvidíme, jak se nám tady podaří zapadnout. Ale

věříme, že zde máme své místo a modlíme se za to, abychom zde byli dobrým světlem.

Ellen

CESTA MÉHO ŽIVOTA – Jana

Jen v Bohu se ztiší duše má, od Něho vzejde mi spása. Lide, v každý čas v něho doufej, vylévej před ním své srdce! Bůh je naše útočiště - Žalm 62: 2.9

Narodila jsem se v Mladé Boleslavi ve válečné době roku 1942 jako druhá dcera, když rodičům první dvě děti zemřely. Téměř celý život bydlím v Nepřevázce. Do školy jsem chodila do místní jednotřídky a od šesté třídy jsem jezdila do Dobrovice.

Rodiče byli katolíci a tak jsem byla s vírou v Pána Boha spolu se svojí sestrou Hanou seznamována již od mládí. Maminka nám ráda vyprávěla příběhy z Bible a bylo samozřejmostí, že jsme se před spaním každý den modlili.

Rodiče hospodařili na 8 hektarech polí, takže byli považováni za kulaky. V padesátých letech ale začali komunisté sbírat majetky soukromníkům, čemuž rodiče vzdorovali 4 roky. Nakonec pod pohrůzkou, že budeme vystěhováni do pohraničí, museli vstoupit do místního JZD, kam vložili své polnosti.

Maminka se z toho nervově zhroutila a byla těmito událostmi poznamenána až do své smrti, bylo jí 82 let. V rodině s námi ještě žila tatínkova sestra Marie, která neměla maminku od začátku ráda a všechno zlo ještě podporovala. Hádky, výčitky a slzy u nás byly na denním pořádku. V takovém prostředí jsme se sestrou vyrůstaly, a proto na své dětství zrovna ráda nevzpomínám. Přes všechno trápení ale maminka na Pána Boha nikdy nezanevřela.

Doba byla těžká a já jsem musela hned po škole v 15 ti letech začít pracovat na poli v místním JZD. Byla to pro mne práce hrozně namáhavá, těžká a málo placená.

Když mi bylo 20 let, rozhodla jsem se, že odejdu z domova, někam do jiného okresu, kde bych si mohla vydělávat víc peněz. Našla jsem si práci v mělnickém okrese v panelárně v Lužci nad Vltavou.

Komunisté si mne ale našli a z okresu nařídili, že mne nikdo nesmí zaměstnat, abych byla nucena se vrátit zpět domů do zemědělství, odkud jsem sběhla. Z práce, kde jsem pracovala, mi dali hodinou výpověď, ale domů jsem stejně nejela a rozhodla se nedělat nic.

Asi za 14 dní mne zavolal předseda národního výboru a oznámil mi, že i přes nařízení z okresu mne zaměstná a nabídl mi práci v malé místní továrničce ve dřevovýrobě. Aby mne nemusel přihlašovat na pracovním úřadě a tím se neprozradila, pracovala jsem jen jako brigádnice, a to trvalo celé léto.

V té době jsem se seznámila se svým budoucím mužem a o dva roky později jsme se vzali. Mým dnem svatebním byl 4. leden 1964. Po roce se nám narodil syn Jirka a za další rok syn Ota. V té době jsem si myslela, že mám nejkrásnější manželství na světě. Bydleli jsme v Nepřevázce v domku vedle rodičů se společným dvorem.

Můj manžel ale postupně začal měnit domov za hospodu, a přestože jsem mu domlouvala, nebylo to nic platné, stal se z něho alkoholik. Přestával mi dávat peníze, a protože byla situace pro rodinu neúnosná, zvažovala jsem rozvod.

Jednou dorazil na rodičovskou schůzku opilý a udělal mi tam velkou ostudu. Pán Bůh ale zasáhl a věci se měly změnit. Jednou se vracel z hospody mimo Nepřevázku. Před hospodou si vzal cizího mopeda a v noci se na něm vydal domů. Při jízdě havaroval a zůstal ležet u silnice až do rána, kde ho objevil řidič autobusu.

Měl roztráštěnou spodinu lebeční a v krvi 2,7 promile alkoholu. Přestože byl deset dní v plném bezvědomí, Pán Bůh ho pro mne zachoval. Poležel si půl roku v nemocnici a asi dva roky se učil mluvit, číst, psát a počítat. Děkuji Bohu, že jeho regenerace postupovala docela rychle. Dalších deset let jsem měla manželství znovu hezké. Chodila jsem do práce na dráhu a muž byl doma a pomáhal pracemi kolem domu.

Když nám synové dospěli a narukovali na vojnu, manžel zase začal s pitím. Do hospody zašel občas tzv. na pokec, ale netrvalo to dlouho a byl zpátky tam, kde dříve. Domlouvání bylo zbytečné, a tak když se synové vrátili z vojny, nechala jsem se rozvést. Problém to ale nevyřešilo, neboť s námi i nadále bydlel pod jednou střechou. Nakonec se rozhodl vyřešit svoji svízelnou situaci sebevraždou.

Běžel čas a nedlouho po pádu totality ke mně přišla souseď Ivana a sdělila mi, že v Boleslavi v Domě kultury bude probíhat výklad Bible, jestli s ní budu jezdit. Na biblickém kurzu přednášel pan Kysílko a moc se nám to líbilo. Za nějaký čas moje souseď kurzy přestala navštěvovat, což mne ale již neodradilo. Zanedlouho jsem začala chodit na sobotní pobožnosti do sboru k adventistům v Husově ulici. Seznámila jsem se zde s Liduškou a Pavlem, s Růžou Prokopovou, Martičkou a dalšími...

Můj život nabral úplně jiný směr a já se rozhodla pro křest, který se uskutečnil 22. 2. 1997 v Poděbradech. S odstupem času zjišťuji, jak mne Pán Bůh provázel životem, chránil mne a chrání dodnes a jsem mu za to velmi vděčná.

Ano, přišla jsem před několika lety o syna, který vážně onemocněl a rozhodl se to řešit po svém. Pán Bůh to ví a snad se to jednou dozvím i já

Jana.

**Kdo může být praktikujícím věřícím v Boha?
Ten, kdo je pod vlivem Ducha Svatého.
Co nám o sobě Duch svatý říká?**

**DUCH SVATÝ JE MOCNÝ! DUCH SVATÝ MÁ
MOC ZMĚNIT NÁŠ ŽIVOT!**

Víme, že před Ježíšovým nanebevstoupením Pán slíbil učedníkům, že jim dá jiného Přímluvce, který bude stále s nimi a který je povede tímto světem a bude je vyučovat. Tak jako apoštolové před Letnicemi žili pod přímým vedením Ježíše, druhé Božské osoby, tak po Letnicích se celá církev učí žít pod vedením třetí Božské osoby – Ducha svatého. Duch promlouvá k srdci člověka, osvěcuje jeho mysl, vede ho a dává mu poznat, co se Bohu líbí a co je pro něho to nejlepší.

Nejprve je třeba uvěřit, že Boží vedení potřebujeme, a prosit o ně. Druhou důležitou věcí je skutečně patřit Kristu. Křesťan, který se zřekl sebe sama ve prospěch Krista, ve prospěch vůle Boží, se vědomě otevírá Božímu vedení. U těch, kdo nedali Kristu svůj život a nežijí z víry, to má Duch svatý daleko složitější. Ti spoléhají především na svůj rozum, svoji vůli a své schopnosti.

Takové lze označit za praktikující ateisty. Žijí jako by Bůh neexistoval.

Duch Svatý vyžaduje aktivní přístup a ne pasivní oddanost.

Lidský rodič také nevychovává své dítě k tomu, aby ho až do smrti poslouchalo na slovo a aby si nechalo každý den rodiči určovat, co má dělat. Tak jako lidský rodič vychovává své dítě k tomu, aby obstálo ve světě, tak Bůh vybavuje své děti schopností obstát v tomto světě. Učíme se Ducha Svatého poslouchat, naslouchat mu. Písmo nám radí, abychom Ducha Svatého NEUHAŠOVALI! Uhašování Ducha Svatého není nic jiného, než vzpoura proti Bohu a velký hřích!

Když Pavel popsál hodnotu jednotlivých darů, jmenuje některé z nich: „A některým ur-

čil Bůh místo v církvi: ustanovil předně apoštolů, za druhé proroky, za třetí učitele; potom (udělil) dar zázraků, potom dary uzdravování, pomáhání, vedení správy, dar rozličných jazyků. (1K 12,28, Col; srov. Ef 4,11) Protože žádný z členů nemá všechny dary, povzbuzuje apoštol Pavel celý sbor: „Usilujte o vyšší dary! (1K 12,31). A dále se zmínil o těch darech, které jsou pro církve nejužitečnější.

Nezbytný rozsah darů: Dary Ducha svatého však samy o sobě nestačí. Existuje ještě „mnohem vzácnější cesta (1K 12:31). I když tyto dary při Kristově příchodu pomínou, ovoce Ducha je věčné. Tvoří ho věčná moc lásky a pokoj, dobrota a spravedlnost, které s sebou láska přináší (viz Ga 5:22.23; Ef 5:9). I když proroctví pomine, jazyky ustanou a poznání bude překonáno, víra, naděje a láska zůstane. „Ale největší z té trojice je láska. (1K 13:13) (3)

Tato láska (řecky agapé), kterou dává Bůh, je láskou sebeobětavou a dávající (1K 13:4-8). Je to „vznešenější druh lásky, která uznává, že osoba nebo věc, na kterou se zaměřuje, má svou hodnotu; je to láska založená na principu, ne na emocích.

Nadě Konvalinková herečka a patronka nadace Rozum a cit řekla: „Člověk musí vnímat osobnost člověka a zbavit se vlastního sobectví.“ To je skutečná sebeobětavá láska, jak ji popisuje epištola Korintským. Dary bez lásky způsobují v církvi zmatek a roztržky. Mít kromě duchovních darů také tuto nesobeckou lásku je pro člověka onou mnohem vzácnější cestou. „Držte se lásky a usilujte o duchovní dary. (1K 14:1)

Láska je prvním ovocem Ducha. Galatským 5:22-23 nám říká: "Ovocem Ducha je pak láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, krotkost, zdrženlivost." Ovoce Svatého Ducha je výsledkem přítomnosti Ducha Svatého v životě křesťana. Bible uvádí, že každý dostává Svatého Ducha v momentě, když uvěří v Ježíše Krista (Římanům

8:9; 1 Korintským 12:13; Efezským 1:13-14). Jeden z hlavních důvodů proč Svatý Duch přichází do života křesťana je změnit jeho život. Ovoce Ducha Svatého je v přímém rozporu se skutky hříšné přirozenosti v Galatským 5:19-21 "Skutky těla jsou ovšem zjevné. Jsou to: cizoložství, smilstvo, nečistota, nestydatost, modlářství, čarodějnictví, nepřátelství, sváry, žárlení, hněvání, soupeření, roztržky, sekty, závidění, vraždy, opilství, hodování a takové podobné věci. Předpovídám vám, jak jsem už dříve řekl, že ti, kdo takové věci dělají, nebudou dědici Božího království." Tato pasáž popisuje všechny lidi, v různé míře, když nepoznají Krista a proto nejsou pod vlivem Ducha Svatého. Naše hříšné tělo produkuje určité druhy ovoce, ve kterých se zrcadlí naše přirozenost, a Svatý Duch produkuje druhy ovoce, ve kterých se zrcadlí Jeho přirozenost. Všimněme si jedné věci. Když apoštol Pavel popisuje skutky těla a skutky Ducha, říká jednu velmi důležitou věc:

16 Říkám vám: Žijte Duchem a nepodlehnete tělesným sklony. 17 Tělesné sklony míří proti Duchu a Duch proti tělu; navzájem si odporují, abyste nemohli dělat, co chcete. 18 Když jste však vedeni Duchem, nejste pod Zákonem.

Kralický text uvádí:

16. Ale pravím: Duchem chodíte, a žádosti těla nevykonáte 17. Nebo tělo žádá proti Duchu, a Duch proti tělu. Ty pak věci jsou sobě vespolek odporné, tak abyste ne, což byste chtěli, to činili.

Jinak řečeno: Duch svatý vám bude bránit ve vykonání toho, co vás láká. Bude vám zošklivovat hříšné touhy. Povede vás přesně opačně, než chce vaše hříšná přirozenost. Podobně jako když dostanete smyk na ledě. Co musíte udělat? Stočit volant na druhou stranu. Duch svatý bude stáčet volant našeho života, pokud mu to dovolíme.

Život křesťana je zápasem hříšného těla proti nové přirozenosti dané Kristem (2 Korintským 5:17). Jako padlé lidské bytosti, my jsme stále uvězněni v těle, které si přeje hříšné věci (Římanům 7:14-25). Jako křesťané máme moc Ducha Svatého, k dobrým skutkům. Ta moc přemáhá skutky hříšné přirozenosti (2 Korintským 5:17; Filipenským 4:13). Křesťan nikdy nebude zcela vítězit v tom, že bude vždy projevovat skutky Ducha Svatého.

Hřích je to, co nás odděluje od plnosti Ducha, a touha po čistotě, po Bohu, po Jeho lásce je to, čím si plnost Ducha uchováme. Přestože máme usilovat o to, abychom byli plní Ducha – jak nám nařizuje Efezským 5:18, tak této plnosti nedosáhneme tím, že se budeme za naplnění Duchem pouze modlit. **POTŘEBUJEME** otevřené srdce, chtějící srdce dá Duchu svobodu k tomu, aby v nás působil. Proto je důležité zpytování srdce, našich pohnutek, lítost nad vykonaným hříchem a odpor k hříchu.

Jak mohu zdolat hřích v křesťanském životě? Bible hovoří o následujících zdrojích, které jsou nám k dispozici, abychom dovedli překonat svoji hříšnost:

1. **Svatý Duch** – jeden z darů, které nám (své církvi) Bůh dal, abychom vítězili v křesťanském životě nad hříchem, je Svatý Duch. Bůh staví proti sobě skutky těla a ovoce Ducha v listě Galatským 5:16-25. V této pasáži jsme vyzváni, abychom kráčeli podle Ducha. Všichni věřící již mají dar Svatého Ducha, ale tato pasáž nám říká, že musíme kráčet v Duchu a svěžit mu vedení. Toto znamená rozhodnout se a poslouchat hlas Svatého Ducha v našem životě namísto následování těla.
2. **Slovo Boží** 2 Timoteovi 3:16-17 hovoří, že Bůh nám dal své **Slovo**, aby nás vystrojil pro všechny dobré skutky. Učí nás, jak žít a čemu věřit,

zjevuje nám pravdu, a když jdeme ne-správnou cestou, pomáhá nám vrátit se zpět na správnou cestu a udržet se na ní. Také list Židům 4:12 říká, že toto Slovo je živé a mocné, aby proniklo k našim srdcím a vykořenilo i ty nejhlubší problémy, které my jako lidé nedokážeme zdolat. Je třeba si vštípit Boží slovo do paměti. Učit se podle něho pod vlivem Božího ducha žít.

3. **Modlitba** – to je další podstatný zdroj, který nám Bůh dal. Při modlitbě si můžeme uvědomit, jak mocný je Bůh. Co vše pro nás může a chce učinit. Pavel opakovaně připomíná, jak se za všechny modlí, jak jim slouží. Ani když jsme sami, nevyužíváme tuto možnost. Bůh nám ale dal úžasná zaslíbení ohledně modlitby

Ježíš se modlí a Petr spí. Ježíš jej budí a říká: „Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé“ (Matouš 26:41). My, tak jako Petr, chceme dělat to, co je správné, ale nenalzáme sílu. Potřebujeme Boží napomenutí, abychom hledali, klepali, prosili... a On nám dá sílu, kterou potřebujeme (Matouš 7:7n).

Bůh je předivný. Modlitbou jednoduše uznáváme svoji omezenost a Boží nevyčerpatelnou moc. Obracíme se na Něj s prosbou o sílu, abychom konali to, co On od nás chce (ne to, co chceme MY) (1. Janův 5:14-14).

1. **Církev** – tento zdroj je také jedním z těch, které máme sklon ignorovat. Když Ježíš vyslal své učedníky, vyslal je ve dvojicích (Matouš 10:1). Když čteme o misijních cestách ve Skutcích, jdou ve skupinkách, ve dvou nebo více. Ježíš řekl, že když se dva nebo tři sejdou v Jeho jménu, On je uprostřed (Matouš 18:20). On přikazuje, aby-

chom neopouštěli společná shromáždění, jako mají ve zvyku někteří, ale abychom je využívali ke vzájemnému povzbuzování v lásce a v dobrých skutcích (Židům 10:24-24). On nám říká, abychom vyznávali své poklesky před druhými (Jakub 5:16). V mudroslovné literatuře Starého zákona se píše, že tak jako se železo brousí železem, tak i člověk brousí tvář svého bližního (Pří-sloví 27:17). „A nit trojitá se nepřetrhne“ (Kazatel 4:11-12).

Někteří moji známí našli bratry a sestry v Kristu, s nimiž se sdílejí (telefonicky nebo osobně) o tom, jak se jim daří kráčet v křesťanském životě, jak zápasí atd. a podporují se vzájemně modlitbami a zpovědí podle Božího slova ve svých vztazích. Někdy se změna dostaví rychle.

Někdy, v jiných oblastech, přichází pomaleji. Ale Bůh zaslíbil, že když budeme využívat Jeho zdroje, On POŠLE změnu do našich životů. Vytrvejte ve vědomí, že On je věrný ve svých zaslíbeních!

**VĚŘME A NEVZDÁVEJME SVOJI VÍRU!
BUĎME TRPĚLIVÍ! NEKLAĎME SI VYSOKÉ
CÍLE! NEBRAŇME BOŽÍMU DUCHU MĚNIT
NÁS! VĚŘME V BOŽÍ VŠEMOHUCNOST!**

**VĚŘME JEHO MOCI ZMĚNIT VŠE, CO JE
TŘEBA V NAŠICH ŽIVOTECH ZMĚNIT!**

Kázání: Jiřina Krejzová

HUMOR KOŘENÍ ŽIVOTA

Rukavice

Našel jsem já na ulici sedmiprstou rukavici. Je to směla, Boží trest, když mám prstů jenom šest?

Karel Plíhal

PŘEHLED FINANČNÍCH DARŮ SBORU ZA MĚSÍC - LEDEN

Pro potřeby sboru	1 570 Kč
Na fond oprav	786 Kč
Zvláštní dar pro sbor	655 Kč
Podpora sborové misie	926 Kč
Podpora náb. svobody	890 Kč

NAROZENINY V ÚNORU OSLAVÍ:

Zdena B.	-	5. 2.
Tomáš	-	17. 2.
Ivana	-	24. 2.
Pavel	-	27. 2.
Timothy	-	21. 2.

Vážení oslavenci, přejeme vám hodně zdraví a sílu k tomu, abyste neváhali svěřit cestu svého života Hospodinu v očekávání plnosti Jeho požehnání.

PROGRAM LÁVKY - ÚNOR 2015

www.lavkamb.cz

Sobota 7. února v 17:00 hod.

KONCERT FOLKROCKOVÉ KAPELY JINDŘIČKA ČERNOHORSKÉHO (finalista národní porty 2014. www.jindrichcernohorsky.cz)

ČERNOHORSKÝ
Jindřich Černohorský
Konec k příležitosti zahájení Národního týdne manželství s kapelou Jindřich Černohorský
Národní týden manželství
vstupné dobrovolné
7/2/15 17:00
Dům kultury (divadelní sál)
Dukelská 1903, Mladá Boleslav
www.jindrichcernohorsky.cz

Koncert k příležitosti zahájení Národního týdne manželství 2015 v MB. Projekt pod záštitou náměstka primátora Mgr. Daniela

Marka a poslance PČR Ing. Adolfa Beznosky.

Místo konání: **Divadelní sál Domu kultury, Dukelská 1903.**

Vstupné dobrovolné

Pondělí 9. února 16:00 – 19:30 hod.

Tříhodinový seminář PhDr. Lidmily Pekařové s názvem: „Jak žít a nezbláznit se jako partner, rodič, člověk“.

Nabídka programu v projektu Národního týdne manželství.

Rezervace na: lakamb@mail.com, nebo na tel. **732 740 250** - P. Příbyl.

Vstupné dobrovolné

Úterý 10. února 16:00-19:00 hod. průběžně

„OBNOVA MANŽELSKÉHO SLIBU“ - Zajímavá příležitost manželů, kteří si mohou s pastorem soukromě, nebo před svými svědky obnovit svůj manželský slib. Příležitost je vhodná i pro manželská jubilea. Nabídka je v rámci programu Národního týdne manželství - 2015. Sál Lávky je nutno pro rodinnou událost předem zarezervovat na tel. 608 245 836 (Karel Vasilek).

Realizace nabídky je pro zájemce zdarma.

Čtvrtek 12. února od 18:00 hod.

Projekce dramatického filmu **USA** s názvem **„Fireproof“**, s českým názvem **„V jednom ohni“**.

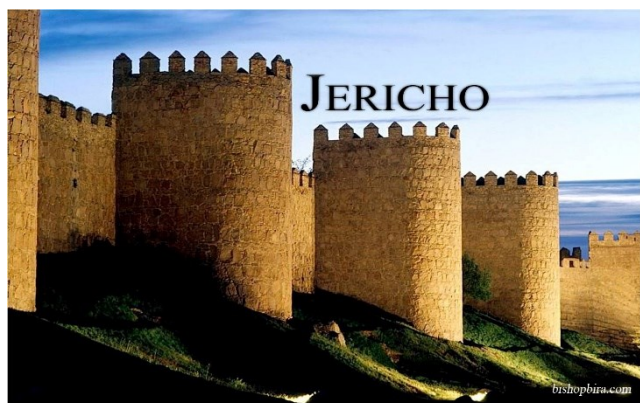
Hrdinou romantického dramatu je odvážný požárník, kapitán (hraje Kirk Cameron), který neváhá riskovat svůj život pro záchranu ostatních. (*Nabídka programu v projektu Národního týdne manželství – 2015*). Svě filmové manželství s Erin Betheovou se mu ale zachránit nedaří. Na pokraji rozvodu přichází otec Harris Malcolm a nabízí svému synovi k vyzkoušení experiment, kterým se bude snažit proniknout k srdci své ženy. Film má překvapující závěr.

Český dabing - 114 min.

Vstupné dobrovolné

Sobota 14. února v 16:00 hod.

CESTOPISY BIBLICKOU HISTORIÍ V OBRAZECH A PŘÍBĚZÍCH III. díl.

„Záchrana na valech aneb Turisté v utajení“

Třetí část čtyřdílného cestopisného seriálu. Obrazové dokumenty s příběhy prezentují Eda, Zdena a Veronika Miškejovi.

Vstupné dobrovolné

Úterý 24. února v 18:00 hod.

KLUB ZDRAVÍ – „JAK SE ORIENTOVAL VE VÝBĚRU POTRAVIN PRO PEVNÉ ZDRAVÍ?“

Praktické rady, inspirace a návody bývalého šéfkuchaře Country Life Romana Uhrina z jeho nové knihy - **"77 inspirací pro zdraví"**.

Teorie bude doplněna ukázkou a ochutnávkou. *Vstupné dobrovolný příspěvek*

Čtvrtek 26. února v 18:00 hod.

KINO - VÁLKA O PÍSEK

Válka o písek je překvapivým investigativním nahlédnutím na jeden z nejvíce spotřebovávaných přírodních zdrojů naší planety. Tři čtvrtiny všech pláží na světě ustupují a hrozí, že jako oběti eroze nebo pašování písku nadobro zmizí. Písek je nepostradatelným prvkem, na kterém je založen celý náš moderní rozvoj. Kvůli velké poptávce po písku jsou zásoby na naší Zemi ohroženy.

Následkem ohromné bytové výstavby drancují skupiny „písečné mafie“ kvůli této vysoce ceněné komoditě pláže a řeky. Válka o písek vás provede po celém světě, abyste mohli být přímými svědky této novodobé zlaté horečky.

Francouzsko - kanadský film - 74 min., český dabing. Scénář a režie - Denis Delestrac

Vstupné dobrovolné

Sobota 28. února v 16:00 hod.

CESTOPISY BIBLICKOU HISTORIÍ V OBRAZECH A PŘÍBĚZÍCH IV. díl.

V době, kdy se chodilo pěšky, ukázal cestu mezi hvězdy – druhý díl čtyřdílného cestopisného seriálu. Obrazové dokumenty s příběhy prezentují Eda, Zdena a Veronika Miškejovi.

Vstupné dobrovolné